

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 24 februari 2023
(OR. en)

6845/23
ADD 4

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0046 (COD)**

**TELECOM 50
COMPET 146
MI 140
IA 32
CODEC 262**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	24 februari 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2023) 47 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN Följedokument till Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av gigabitnät för elektronisk kommunikation och om upphävande av direktiv 2014/61/EU (Gigabitinfrastrukturakten)

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2023) 47 final.

Bilaga: SWD(2023) 47 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 23.2.2023
SWD(2023) 47 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN

Följedokument till

Förslag till

Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av gigabitnät för elektronisk kommunikation och om upphävande av direktiv 2014/61/EU (Gigabitinfrastrukturakten)

{COM(2023) 94 final} - {SEC(2023) 96 final} - {SWD(2023) 46 final}

SAMMANFATTNING

Konsekvensbedömning av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av gigabitnät för elektronisk kommunikation och om upphävande av direktiv 2014/61/EU

(Gigabitinfrastrukturakten) till följd av översynen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61/EU av den 15 maj 2014 om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation

A. Behov av åtgärder

Vad är problemet och varför är det ett problem på EU-nivå?

Full täckning av nät med mycket hög kapacitet, inklusive utbyggnad av både fiber och 5G, i alla medlemsstater innebär två utmaningar: de höga kostnaderna för nätutbyggnad och den fortsatt långsamma utbyggnaden av näten. Efterfrågan från hushåll och företag på snabb och allmänt utbredd konnektivitet av hög kvalitet har dock ökat snabbt i hela EU, vilket förstärkts av covid-19-pandemin. Direktivet om minskade kostnader för bredband från 2014 (*direktivet*) har inte varit helt effektivt när det gäller att minska kostnaderna för utbyggnad av bredbandsnät. Detta beror främst på att medlemsstaternas flexibilitet när det gäller att inte genomföra vissa åtgärder eller att tillämpa undantag har lett till inkonsekvent tillämpning i hela EU och olika tolkningar av vissa bestämmelser genom nationell tvistlösning och nationella riktlinjer. Dessutom stämmer direktivets ambition och tillämpningsområde inte längre överens med marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen.

Vad vill man uppnå?

Huvudsyftet är att bidra till att uppnå de mål för 2030 års digitala gigabitkonnektivitet som fastställs i det politiska programmet för det digitala decenniet och på så sätt bidra till en bättre fungerande inre marknad. För att öka täckningen och underlätta utbyggnaden av fasta och trådlösa/mobila nät med mycket hög kapacitet i EU är målet att minska kostnaderna och påskynda utbyggnaden av nät med mycket hög kapacitet genom att optimera utbyggnaden och återanvändningen av fysisk infrastruktur och genom att utarbeta konsekventa, rationaliserade och digitaliserade administrativa förfaranden för nätutbyggnad i hela EU.

Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå (subsidiaritetsprincipen)?

Erfarenheterna från genomförandet av direktivet har visat att EU:s konnektivitetsmål inte kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand inom rimlig tid och med den effektivaste användningen av privata och offentliga investeringar. De åtgärder som medlemsstaterna hittills har vidtagit skiljer sig kraftigt åt, ibland även mellan regioner eller kommuner. Detta lapptäcke av regler förhindrar stordriftsfördelar för aktörerna och skapar hinder för gränsöverskridande investeringar. Detta påverkar den inre marknadens funktion, särskilt för inbyggda gränsöverskridande applikationer, t.ex. uppkopplade och självkörande fordon, som behöver allmänt utbredda nät med mycket hög kapacitet. De flesta, om inte alla, medlemsstater har samma problem.

B. Lösningar

Vilka är de olika alternativen för att uppnå målen? Finns det något rekommenderat alternativ? Om inte, varför?

Fyra alternativ har beaktats och bedömts.

- **Alternativ 1** skulle endast innebära en minimal uppdatering av i synnerhet instrumentet, och dess tillämpningsområde skulle fokusera på mer avancerade nät och vissa bestämmelser skulle stärkas och förtydligas.
- **Alternativ 2** omfattar det som föreslås i alternativ 1. Det skulle dessutom utvidga skyldigheterna avseende tillträde (och därmed sammanhängande öppenhetskrav) till att omfatta offentliga fysiska infrastrukturtillgångar som *inte är nättillgångar*, föreskriva vissa undantag för tillgångar/utbyggnad avseende nät med mycket hög

kapacitet för att ta itu med problem med investeringsincitament och omfatta nya åtgärder för att förbättra tillståndsförfarandena. • Alternativ 3 skulle bygga på alternativ 2 (utom undantagen avseende nät med mycket hög kapacitet) och fastställa nya regler och ge vägledning på EU-nivå för att klargöra tillträdet till fysisk infrastruktur (även i byggnader) och samordning av bygg- och anläggningsprojekt. Det skulle också utvidga de proaktiva öppenhetskraven till privata nätoperatörer och kräva digitalisering av information som tillhandahålls via centrala informationspunkter, inbegripet georefererad information. Det skulle dessutom ytterligare stärka tillståndsförfarandena totalt sett och kräva installation av fiber i byggnader och nationella standarder i byggnader. • Alternativ 4 skulle, utöver vad som föreslås i alternativ 3, utvidga tillträdesskyldigheterna och samordningen av bygg- och anläggningsprojekt till att omfatta alla privata operatörer och, i förekommande fall, vissa andra operatörer än nätoperatörer och kräva EU-standarder för byggnader. Detta alternativ skulle kräva en gemensam plattform för befintlig fysisk infrastruktur och planerade bygg- och anläggningsprojekt och skulle kunna möjliggöra tillståndsansökningar. Alla alternativ utom det första skulle kräva en ny förordning. På det hela taget förefaller alternativ 3 bäst balansera kostnaderna för genomförandet på kort sikt med fördelar på medellång sikt, begränsa onödiga regelbördor till ett minimum och begränsa utsläppen av växthusgaser från sektorn för elektronisk kommunikation.
Vad anser de berörda parterna? Vem stöder vilka alternativ? Alla berörda parter är överens om behovet av konnektivitet av hög kvalitet. En stor grupp aktörer och de flesta näringslivsorganisationer anser att det behövs ytterligare harmonisering och reglering på EU-nivå, medan ett mindre antal aktörer pekar på behovet av att ge medlemsstaterna spelrum när det gäller hur de genomför och verkställer EU-lagstiftningen. De offentliga myndigheterna är mer ovilliga än operatörerna att vidta åtgärder på EU-nivå.
C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser
Vilka är fördelarna med det rekommenderade alternativet (om ett sådant finns, annars med huvudalternativen)? Alternativ 3 beräknas öka antalet nya nät som byggs ut genom återanvändning av fysisk infrastruktur eller samordning av bygg- och anläggningsprojekt till 470 000 km i stället för 250 000 km under baslinjen. Det skulle också minska kostnaderna för nätutbyggnad med 14,5 miljarder euro och de offentliga bidrag som krävs med 2,4 miljarder euro. Man skulle kunna undvika 0,7 miljoner ton utsläpp av växthusgaser under perioden fram till 2030. Det kommer sannolikt att medföra samhälleliga fördelar, särskilt genom att minska den digitala klyftan mellan stad och landsbygd, och ekonomiska fördelar, särskilt genom återinvestering av de förväntade kostnadsbesparingarna.
Vilka är kostnaderna för det rekommenderade alternativet (om ett sådant finns, annars för huvudalternativen)? Alternativ 3 medför beräknade engångskostnader på 70 miljoner euro. Detta inbegriper 15 miljoner euro för leverantörer av elektroniska kommunikationsnät, och resten är främst avsedda för offentliga förvaltningar, kopplade till inrättandet av enhetliga tillståndsförfaranden och digitala plattformar. Det finns också en återkommande kostnad på 6–7 miljoner euro för tvistlösningsorgan och gemensamma genomförandeplaner. När denna investering väl har gjorts förväntas dock alternativ 3 leda till <i>årliga</i> administrativa kostnadsbesparingar på 40 miljoner euro för operatörer av elektroniska kommunikationsnät i samband med bättre tillgång till fysisk infrastruktur och förbättrade förfaranden för tillståndsansökningar. Det kommer också att göras besparingar i driftskostnaderna för offentliga myndigheter, inklusive kommuner. Dessa fördelar kan eventuellt utvidgas om plattformarna för onlinetillstånd också används av andra sektorer, vilket redan är fallet i flera

medlemsstater.
Hur påverkas små och medelstora företag och konkurrenskraften?
Det finns inga särskilda skyldigheter för små och medelstora företag som köper gigabittjänster, medan små och medelstora företag som agerar som nätoperatörer kan påverkas på samma sätt som andra företag. Den nuvarande bristen på tillträde till fysisk infrastruktur och de höga priserna för gigabitkonnektivitet utgör dock stora utmaningar, särskilt för små och medelstora företag och små offentliga tjänster , eftersom de begränsar deras möjligheter att dra nytta av de produktivitetsvinster som är förknippade med snabbare bredband och avancerade digitala tillämpningar. Det nuvarande lapptäcket av regler och praxis på nationell och subnationell nivå är också ett hinder för företag som vill uppnå stordriftsfördelar, vilket påverkar EU:s konkurrenskraft.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i hög grad?
Det rekommenderade alternativet beräknas medföra engångskostnader på omkring 35–40 miljoner euro för lokala myndigheter, främst i samband med tillståndsförfaranden och digitaliserade tillståndsplattformar. För DSB och SIP finns det en engångskostnad på 10–15 miljoner euro och, som redan nämnts, en <i>återkommande</i> kostnad på 6–7 miljoner euro. De lokala myndigheterna skulle dock spara mellan 3 och 4 miljoner euro per år från digitaliseringen av tillståndsförfaranden och krav på att ge tillgång till offentliga faciliteter som inte är nätbaserade. Dessutom kan medlemsstaternas nationella budgetar räkna med potentiella besparingar på 2,4 miljarder euro i subventioner som annars skulle ha krävts för att använda fiber till hemmet i 90 % av hushållen.
Uppstår andra betydande konsekvenser?
En snabbare utbyggnad av nät med mycket hög kapacitet-teknik, baserad på mer energieffektiv teknik, särskilt fiber och 5G, skulle underlätta EU:s gröna och digitala omställning. Detta förväntas också leda till en minskning av elintensiteten i driften av elektronisk kommunikation och därigenom bidra till minskade utsläpp av växthusgaser, även om detta kan motverkas av en snabbare ökning av datatrafiken. Återanvändning av befintlig fysisk infrastruktur och förbättrad samordning av bygg- och anläggningsprojekt kommer också att göra utbyggnaden av näten mer miljömässigt hållbar.
Proportionalitet?
Förslaget innehåller en fokuserad politisk åtgärd med en intensitet som står i proportion till dess mål. Den behandlar alla relevanta områden med en omfattande uppsättning åtgärder och föreskriver begränsningar för att säkerställa proportionalitet, t.ex. undantag från insynskravet för nätoperatörer och offentliga myndigheter och tyst godkännande av tillstånd för att ta hänsyn till konstitutionella frågor.
D. Uppföljning
När kommer åtgärderna att ses över?
Kommissionen kommer att lägga fram en utvärderingsrapport om förordningen fem år efter den dag då den träder i kraft.